

't Vastelaovendskeend

Koeplèt:

Op Vastelaovendsdaag bin iech gebore,
Mien meer laog mèt e maske op in bèd.
Daorum bin iech ouch noets normaal gewore,
Want miene peer leep in d'n optoch mèt.
Vaan allebij höb iech get mèt gekrege,
De Vastelaovend zit miech in 't blood.
Want mèt die daog daan hèlt miech geine tege,
Vaan 't zinge höb iech daan 'n heise stroot.

Refrein:

Iech bin e Vastelaovendskeend,
en zal dat blieve hiel mie leve.
Iech bin e Vastelaovendskeend,
Dat woort miech mèt de moojermèllek ingegeve.
Iech vier 't op mien eigenste meneer,
Nao 't veurbeeld vaan miene peer en vaan mien meer.
Dat bin iech einmaol zoe geweend,
Want iech bin Vastelaovendskeend.

Koeplèt:

Es Bep 't Mooswief weurd opgetrokke,
't Momuskenon z'n sjeut weer heet gelos.
Daan loeje in Mestreech weer alle klokke,
Daan weurd gedans, gespróng en gehos.
Tot Asselegoonsdag bin iech daan verlore,
Mèt Karneval vier iech hijj döbbel fees,
Iech sjriew 't vaan d'n allerhoegste tore,
Umtot iech weer 'ns jaorig bin gewees.

